

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43663,Kostecki-Jan.html>
03.05.2024, 20:35

Kostecki Jan

Jan Kostecki, ur. 21 II 1926 w Michałowie k. Białegostoku, zm. 22 I 2018 w Szczecinie. Ukończył Technikum Remontu i Obsługi Samochodów tamże (1959). 1946–1950 tkacz w Zakładach Włókienniczych w Bielawie, 1950–1951 przew. Miejskiego Komitetu Kultury Fizycznej w Białymstoku, 1951–57 dowódca plutonu, dowódca baterii dział przeciwpancernych w Marynarce Wojennej, 3. Batalionu Piechoty Morskiej w Dziwnowie, 1959–1960 kierownik bazy transportowej w Szczecińskim Przedsiębiorstwie Transportowo-Sprzętowym w Szczecinie, Oddział w Świnoujściu, 1960–1975 dowódca plutonu w szkole podoficerskiej 12. Dywizji Wojsk Zmechanizowanych WP w Szczecinie, od 1975 na emeryturze wojskowej, oficer WP w st. majora, 1975–1982 specjalista ds. taboru i eksploatacji w Dyrekcji Państwowej Komunikacji Samochodowej w Szczecinie. 1945–1948 członek PPS, 1949–1974 członek PZPR (1974 złożył jawny pisemny protest przeciwko dominacji Sowietów w Polsce i uległej wobec nich polityce, wystąpił z PZPR, zwolniony z zawodowej służby wojskowej). Od IX 1980 w „S”, przew. Komitetu Założycielskiego w Dyrekcji PKS w Szczecinie, po wyborach sekretarz KZ tamże, 1981 delegat na I WZD Pomorza Zachodniego, 1981–1995 sympatyk KPN. 13 XII 1981 internowany, przetrzymywany w Ośr. Odosobnienia w Goleniowie i Darłótku (organizator głódówek, inicjator pisemnych petycji internowanych do Rady Państwa, Episkopatu Polski i Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie, autor i propagator „legitymacji internowanego działacza”), 24 VII 1982 zwolniony. 1982–1988 wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany, ukarany przez kolegium ds. wykroczeń grzywnami (m.in. 31 VIII 1982, 31 VIII 1984, 28 XII 1984, 22 VIII 1987, 11 XI 1987, 4 II 1988, 5 XII 1988). 29 X 1982 zwolniony z pracy, nast. pracownik Rejonowej Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskiej, od VII 1983 na emeryturze. Kolporter publikacji/pism podziemnych (np. „Świt”), 12 VIII 1983 zatrzymany za

Miejsce urodzenia Michałowo

Data urodzenia 21-02-1926

Miejsce śmierci Szczecin

Data śmierci 22-01-2018

Hasło wydrukowane w **Tom V**

kolportaż ulotek, 13 VIII 1983 aresztowany, osadzony w AŚ w Szczecinie (12 IV 1984 na wniosek Wojskowej Komendy Uzpełnień tamże zdegradowany ze st. majora do st. szeregowego za tzw. utratę moralności politycznej), 7 I 1984 skazany na rok pozbawienia wolności, 17 III 1984 zwolniony, 31 VII 1984 objęty amnestią. 23 XI 1984 współorganizator, wiceprzew. Regionalnego Społecznego Obywatelskiego Komitetu Obrony Praworządności Regionu Pomorza Zachodniego tamże (z Edmundem Bałuką, Grzegorzem Ostrowskim, Janiną Trojanowską, Winicjuszem Góreckim, Zdzisławem Podolskim, Anną Zelny, Mirosławem Witkowskim, Eleonorą Krzyżak), III 1985 uczestnik głódówki w kościele Narodzenia NMP w Krakowie-Bieżanowie, 25 VI 1985 skazany przez Sąd Rejonowy w Szczecinie na 2 lata pozbawienia wolności, 23 I 1986 uniewinniony przez Sąd Wojewódzki tamże, 24 III 1986 skazany (w trybie rewizji nadzwyczajnej) na rok i 6 mies. pozbawienia wolności, 23 V osadzony w ZK w Goleniowie, 25 V skazany przez Sąd Rejonowy tamże na 2 lata pozbawienia wolności, 13 VIII objęty amnestią przez Sąd Najwyższy w Warszawie, 14 VIII zwolniony. Członek podziemnych struktur „S” w Szczecinie (z Andrzejem Milczanowskim, Wojciechem i Leszkiem Duklanowskimi), autor art. w podziemnym wydawnictwie „Obraz”, kolporter pism podziemnych, m.in. „Robotnika”, „Z Podziemia”, „CDN”, „BiS”, „Obrazu”, projektant i wydawca okolicznościowych znaczków „S”, 25 X 1986 inicjator i współzałożyciel Polskiej Ligi Obrony Praw Człowieka (afiliowanej na Kongresie Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka w Paryżu, od 6 XII 1986 jako Sekcja Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka akredytowana przy ONZ), 19 XI 1987 założyciel Okręgowego Komitetu Robotniczego PPS. 4 II 1988 pod zarzutem wywoływania niepokoju społecznego w Gdańsku ukarany przez kolegium ds. wykroczeń grzywną oraz przepadkiem zarekwirowanych wydawnictw. 1993 założyciel i przew. Polskiej Partii Emerytów i Rencistów „Ojczyzna”, 2002 współzałożyciel Antyklerykalnej Partii Postępu „Racja”, od 2006 Racja Polskiej Lewicy, od 24 I 2003 prezydent Polskiej Ligi Obrony Praw Człowieka Sekcji MFPC akredytowanej przy ONZ. 10 XI 1990 w Londynie awansowany do st. pułkownika rezerwy. Uhonorowany m.in.: Orderem „O Wolność i Niepodległość” w Anglii, Orderem

„Generała Sikorskiego i Marszałka D. Zdrojewskiego” przez Europejską Federację Kombatantką we Francji, Orderem Św. Stanisława – Krzyż Wielki z Gwiazdą i Wstęgą (8 V 1995 w Warszawie, z rąk wiceprezydenta RP na Wychodźstwie). Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2009). 1985–1986 rozpracowywany przez Wydz. III WUSW w Szczecinie w ramach SOS krypt. Grupa, 1984–1986 przez Wydz. V WUSW tamże w ramach SOR krypt. Baca; 1986–1989 przez Wydz. V WUSW w ramach SOR krypt.; 1987–1990 przez WUSW tamże w ramach SOR krypt. Faworyci.

Sylwia Wójcikowa

[Region Pomorze Zachodnie, Szczecin](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)